

af omfattende anlægsarbejder vil kræve hyppig kontakt med repræsentanter for personale og brugere samt med ministeren for offentlige arbejders repræsentanter, idet bemærkes, at kontakten i sidstnævnte henseende vil kunne lette tilsynsarbejdet således, at dette holdes på et rimeligt niveau.“

Efter udvalgets ønske har ministeren erklæret sig indforstået med, at styrelsesvedtægten forelægges folketingets udvalg til at drøfte problemer og modtage information vedrørende en ny storlufthavn og en fast forbindelse over Øresund, før den endeligt godkendes.

På udvalgets spørgsmål om, efter hvilke principper de af staten i Københavns lufthavnsvæsen indskudte aktiver (Kastrup m. v.) vil blive vurderet, har ministeren givet følgende svar:

„Det er ikke forudsat i lovforslaget, at Kastrup lufthavns arealer, anlæg og bygninger skal vurderes i forbindelse med Københavns lufthavnsvæsens overtagelse af disse aktiver, idet Københavns lufthavnsvæsen alene skal fortsætte at forrente og afskrive aktivværdierne til statskassen på grundlag af de nedskrevne aktivværdier i statsregnskabet pr. 31. marts 1971, hvilket naturligvis ikke udelukker, at det hidtidige afskrivningssystem ændres således, at de af staten indskudte aktiver betales hurtigere tilbage i overensstemmelse med anlæggenes økonomiske levetid.“

Dette svar har udvalget ønsket sammenholdt med finansministeriets cirkulære nr. 53 af 29. marts 1969 vedrørende diverse bevillingsspørgsmål. Cirkulæret indeholder i afsnit 3 visse regler vedrørende overdragelse af fast ejendom fra én statsinstitution til en anden. På dette spørgsmål har ministeren givet følgende svar:

„Såfremt der var tale om, at en statsinstitution skulle overtage en statsejendom til anden anvendelse end hidtil, ville jeg være enig i, at det ville være rimeligt at fastsætte overdragelsessummen til det beløb, som kunne opnås ved kontant salg til en ikke-statslig køber.“

I det foreliggende tilfælde sker overførslen dog efter min opfattelse i forbindelse med en ressortomlægning, i hvilket tilfælde finansministeriets cirkulære af 29. marts 1969 foreskriver overdragelse på basis af den bogførte værdi.“

Ministeren har endvidere oplyst, at når anlæggene m. v. forudsættes overdraget til Københavns lufthavnsvæsen til den bogførte værdi, vil en eventuel inflationsgevinst i forbindelse med anlæggenes og arealernes salg, når de ikke længere har luftfartsmæssig interesse, tilfalde statskassen. I denne situation tilbageføres de aktiver, der ønskes realiseret, simpelt hen til statskassen (finansministeriet) samtidig med, at statskassen forudsættes at overtage forrentning og amortisation af en så stor del af Københavns lufthavnsvæsens lån, som svarer til den nedskrevne statusværdi af de tilbageførte anlæg. Det bliver således statskassen, der kommer til at disponere over realisationsprovenuer, hvorved det også bliver muligt for staten at disponere over nedlagte lufthavnsarealer på grundlag af en statslig planlægning for deres samlede udnyttelse til statslige, kommunale og private formål.

Endelig er ministeren under samråd med udvalget blevet spurgt, om ministerens svar vedrørende overensstemmelsen med finansministeriets cirkulære ville kunne godkendes af finansministeriet. Ministeren har hertil svaret, at der i den ovennævnte arbejdsgruppe, der beskæftigede sig med organisationsspørgsmålet, og hvori finansministeriet var repræsenteret, var enighed om, at overførslen kunne ske på basis af den bogførte værdi, når der var tale om en overførsel til en § 2-virksomhed.

Baggrunden for spørgsmålene har været, at der ved, at der fastsættes en overførselsværdi, der svarede til brugsværdien, kunne sikres en bedre kontrol med, at styrelsens forretningsmæssige dispositioner skete på forsvarlig forretningsmæssig basis samtidig med, at takstpolitikken kunne gøres mere forretningsmæssig.

Ministeren har endelig stillet nedenstående ændringsforslag nr. 1, hvorefter ordene „efter forudgående godkendelse af folketingets finansudvalg“ udgår af lovforslaget. Baggrunden for ændringsforslaget er, at der ved den ændring af luftfartsloven, der for nylig er vedtaget af folketinget, og som er stadfæstet den 9. december 1970, i luftfartslovens § 71 er indsat følgende bestemmelse: „Afgifter for statsejede flyvepladser skal godkendes af folketingets finansudvalg“. Den mere specielle bestem-